

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Abonament lunar

pentru Martie st. v.

— cu prețurile din capul foi —
— invită

Administrațiunea dăruului „TRIBUNA“.

Sibiu, 2 Martie st. v.

(Δ) În faptă preste crisa ministerială am fi trecut. Dar, în faptă, nu și în formă.

Ministrul-președinte domnul Tisza numai ieri a anunțat demisiunea. Prin urmare în formă numai ieri s'a început crisa ministerială, deși în faptă există de mai înainte.

Este cam curios lucrul acesta, dar așa este. Și nu e mirare, că la noi nu e altfel. Unde forma primează esența, acestea trebuie să fie lucruri secundare. Forma sancționează esența, forma o înalță la adeverăta esență.

Scie toată lumea, că domnul conte Szapáry încă până n'a fost primită de Monarch demisiunea cabinetului; până domnia sa încă n'a fost înscăunată cu compunerea unei cabinet noi, s'a îngrijit de membrii, cari aveau să constituie cabinetul. Când vin formele, faptele sunt deja împlinite. Monarchul și parlamentul împlinesc numai forme, prin care se sancționează ce dl Tisza deoparte și domnul conte Szapáry de altă parte în faptă îndeplinesc.

După una formă, îndeplinită ieri, Ungaria în formă cabinet astăzi nu are. După altă, care are să se îndeplinească mâine, cabinet va avea Ungaria numai de mâine încolo.

Am făcut distincțiunea între faptă și formă și credem, că nu am făcut rău. N'avem să așteptăm împlinirea tuturor formelor și totuși suntem în pozițiune, de a ști cine au să fie miniștri în cabinetul fiitor, deși în aceste momente a fi crisa în formă încheiată, noi scim cum are să se încheie. Ear' dacă scim, pentru noi e ca și încheiată.

Un lucru mai rămâne de știut. Lucrul cel mai important din toată crisa ministerială. Nu scim adecă încă pozitiv, ce politică va urma cabinetul cel nou al țării ungurești.

Dela politica ce va profesa cabinetul cel nou atrăne foarte mult. În creștele programului ce va profesa cabinetul cel nou sunt acestea: sau luptele continuate între partidele naționale maghiare, ca privește pentru majoritatea pasivă a regatului, sau continuarea crizei, care din crisa de cabinet se va desvolta în crisa de partide, sau în fine și una și alta.

Negreșit, că și una și alta din eventualitățile indigestate sunt în stare a crea o situațiune, — se întrebuință un termen cât de inofensiv și de eufemistic, — curioasă.

Pentru-că o parte, și anume partidul ce s'a dis și se mai dăce încă „liberal“, se teme și are din al seu punct de vedere cauză să se teamă de crisa de partid. El numai perde poate prin crisa, dacă va mai avea șile de existat, sau dacă nu va mai avea, atunci se va pierde cu totul în cele două opozițiuni actuale.

Opozițiunile n'au să se teamă de crisa, ci să se bucure. După-cum stau astăzi lucrurile, ele pot spera, că au să li-se sporească aderenții.

Patria însă n'are să tragă folos nici din existența partidului liberal, cum a fost până acum, nici din opozițiunile guvernului compuse din naționalitatea maghiară.

Ar fi, cu toate acestea, o crisa de partide, care ar fi folositoare patriei.

Când?

Atunci, când guvernul cel nou ar face abstracțiune absolută dela partidele de până acum și ar căuta a aduce în ființă o formațiune cu totul nouă de partide, în al cărei cadru să încapă toate naționalitățile din țările ungurești, cu toate drepturile câte li-se cuvin după istorie și după principiile moderne de drept, de libertate și egalitate.

Formațiunea aceasta ar avea și bună-tatea, că după dinsa elementele de ordine și de pace ar ajunge a fi prevalente. Atunci kossuth-ismul ar pute fi de o sută de ori mai guraliv ca astăzi, căci totuși ar fi fără de nici o valoare. Nimenea nu s'ar mai teme, nimenea nu s'ar mai bucura de el, fiindcă ar deveni un lucru lipsit de ori-ce influență.

Este însă întrebarea foarte naturală, dacă pe guvernul cel nou îl va tăia capul și va săi provoca o asemenea crisa? Sau dacă îl va tăia capul, va avea curajul să o provoace?

Ne îndoiim, foarte tare ne îndoiim și de una și de alta.

Și motivul, care ne face să ne îndoiim, este foarte simplu și se chiamă: șovinism.

„Națiunea“ e cu mult mai amoresată în egoismul ei șovinist, decât se poate medita neinfluențată la lucruri serioase politice și totodată folositoare patriei. „Națiunii“ îi place să șmoale prin norii fantastici ai exclusivismului ei național. În beția ei nu vrea să știe de realitatea ce o încungiuă. Pe aceasta de regulă o ignorează sau o tratează ca o masă brută de exploatare.

Între astfel de împregiurări cum se pretindem noi, ca până când în si-

nul „națiunii“ șovinismul e deasupra, să se afle oameni la guvern, care să-și pună în joc popularitatea și preste tot existența lor morală?

Unul a cercat-o, L. Mocsáry ca privat, și a fost excomunicat din societatea politicilor maghiari ca un leproș în anticitate.

Amorul „națiunii“ în egoismul ei șovinistic național va aduce așadar treaba acolo, ca crisa actuală atât în minister, cât și în sinul partidelor maghiare să fie numai o etapă în calea tendinței de naționalizarea acestuia ungureș și de desbrăcarea acestuia de caracterul seu poliglot. O comedie constituțională executată de minoritatea poporațiunii din regat, fără întervenirea și participarea și în detrimentul adevăratei poporațiuni patriotice.

Mai începe îndoeală, că dacă crisa se termină în brațele amorului șovinistic scade la un paliativ constituțional politic, fără de nici o importanță pentru stat?

Crisă, și care există și care se așteaptă, în sinul partidelor maghiare este așteptată demult de popoarele țării ungurești. Însă eu și satisfacerea așteptărilor lor? Cu alte cuvinte, se va deosebi ea de cea dela 1875?

Încât îi privește pe concetățenii maghiari, de deosebire e puțină perspectivă. Din contră, mai curând credem, că lucrurile au să meargă pe clina, pe care au pornit la 1875 mai departe, deși ceva mai repede.

Și totuși credem, că se va și deosebi.

Cele zece milioane, care numai priveșc sceneriile ce se schimbă de două-șeci și doi de ani dinaintea ochilor lor, încep a fi impaciente, încep a se anua.

Ce bine ar fi, când cabinetul cel nou ar avea ochi pentru a observa impaciența și anuarea!

Nu mai e mult, și ne vom vedea visul cu ochii!

Kossuth și Tisza.

I.

(†) Regatul Ungariei a încetat de a fi un factor important în politica europeană mai înainte după sdrobirea dela Mohaci și a doua după capitularea dela Világos (Șiria) la a. 1849. S'au avântat compatrioții la anul 1848 mai presus decât le erau puterile. Conduși de oameni exaltați, enkéntes-ii maghiari nu cunoșeau deloc stările interne ale propriei lor patrii. S'au isbit deoparte de Români, s'au isbit de altă parte de Croați preste tot în nechibzuță lor au întimpinat o rezistență din cele mai neceugate în masa naționalităților nemaghiare,

care vedeau în promisiunile maghiare falsitate și în avântul maghiar prostie. La anul 1848 am rămas credincioși Tronului, pentru care ni-am jertfit viața și bunul nostru.

Kossuth, dictatorul dela 1848, ca mai cumințe în vreme de pericol, a lăsat Ungaria în flacărele aprinse de propria sa mână, și fără a se mai îngriji de rezultate, la care țintea, a trecut în țări străine, ba, după-cum spun gurile rele, cu dînsul a dus și o frumoasă parte din visteria statului Ungariei. Noi încă nu am apucat a-i dăce: cale bună..., când recele absolutism a venit preste pământul patriei noastre.

S'a dus Kossuth, sau mai bine dîs s'a exilat el pe el, ceea-ce bine a făcut și, după părerea noastră, bine ar face și alți compatrioți maghiari, dacă încă astăzi l'ar imita, exilându-se ei pe ei de bunăvoie. Cel puțin pe această cale am scăpa și noi și patria de anumite elemente nebune din chiar firea lor. Ear' pe această cale o nouă ar s'ar introduce între hotarele acestei patrii: ar domni pacea, s'ar restabili frățietatea și ne-ar conduce buna înțelegere.

S'a dus Kossuth, dar' a rămas idea de independență a Ungariei. Partidul așa numit kossuth-ist, care cuprinde în sine pe toți fii, națiunii maghiare, — încât se ține de idea independenței Ungariei, — deși plânge după exilatul exdictator, cu toate acestea între luptătorii independenței dela 1848 și între membrii de astăzi ai partidului domnesce o deplină continuitate de idei.

Și Coloman Tisza a aparținut acestui partid. Și Coloman Tisza a împărțit vederile exdictatorului Kossuth. De aceea ne și putem cu înlesnire explica, pentru-ce s'au susținut acest ministru timp de 15 ani în fruntea afacerilor publice ale Ungariei. Tisza, cunoscutul Coloman Tisza, sdrobitorul de naționalități, timp de 15 ani s'a folosit de toate mijloacele numai ca să-și execute programul seu: Români să meargă la București, Croații la Belgrad. Slăvitul de odinioară este slăbitul de astăzi.

Cine era acest Tisza acum sunt nu mai mult decât 10 ani?

Preamărît odinioară, este desconsiderat astăzi chiar din partea acelor, care mai ieri-alaltăieri îi cântau osanale.

Acel Tisza, care sdrobia pe Români și care în timp de 15 ani de domnie le arăta drumul către București, astăzi este silît să-și plece capul strigând: m'atî învins. L'am învins cu paciența noastră! Al nostru este meritul principal, al naționalităților, și numai în a doua linie vine opoziția, care

abia acum după 15 ani vede, că de slab poate fi un om pus față în față cu zece milioane de nemaghiari.

Neputincios a fost la anul 1848 Kossuth și neputincios este la anul 1890 sdrobitorul de odinioară Coloman Tisza.

Kossuth s'a nisuit, ca prin puterea focului și a sabiei, precum și prin a furcilor dela capetele satelor, să imprime ideea de stat maghiară, — dar' fără rezultat. Am dat la anul 1848 — 1849 mii de jertfe în vieți omenesci; am jertfit floarea națiunii noastre, respingând ori-ce angajamente cu idea de stat maghiară. Sângele nostru, care a curs în șiroaie pe aceste plaiuri, este încă cald.

Aproape un pătrar de secol compatrioții nostri maghiari ne-au chinuit politicesc. Excluzi am fost din parlamentul țării, excluzi din justiție și din administrațiune; torturați am fost în toate locurile din partea unor oameni, care nu erau vrednici ca să-și ridice glasul în contra neamului nostru. Ear capul tuturor acestora era ministrul Tisza, care s'a nisuit, ca pe această cale să ne facă „Maghiari“.

Precând dar' Kossuth s'a folosit de foc și furci, pe atunci Tisza s'a folosit de forța publică intelectuală. Tisza a voit, ca prin ordinațiuni să ridice ideea de stat mai presus de capetele oamenilor și, îndrăgît de această idee, s'a susținut 15 ani în fruntea afacerilor.

După-cum Kossuth prin vîrsare de sânge a sădit neînțelegeri între naționalitățile din Ungaria, chiar așa și Tisza prin politica sa de desnaționalizare a potențat ura și înverșunarea dintre naționalități. Coroana scie despre aceste încordări.

De aceea, — să dîcem, — nu legea despre încolțul lui Ludovic Kossuth pune capăt domniei lui Tisza, ci cestiunea naționalităților din Ungaria, care trebuie deslegată spre mîlăriea nemaghiarilor, dacă consilierii Tronului voesc să încungiuie desastre mai mari ca cel dela Sadova.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 2 Martie st. v.

O enunțațiune a episcopatului austriac în cestiunea școlare.

„Wiener Abendpost“ publică pe baza concludusului comisiiun școlare casei de susus austriace un extras protocolar, după care cardinalul contele Schönborn a cetit înainte de a se începe ședința o declarațiune, prin care cardinalul Schönborn episcopii Zwerger și Missia, în calitate de reprezentanți ai întregului episcopat

FOIȚA „TRIBUNEI“

Crucea de argint.

II.

(Urmare.)

— Și timpurile aceste venind, urmă Petru, avînd totuși aceeași parte la bucuria pământului, fecund prin lucrarea fecăruia, toți fiind siguri de a trăi în pace și fericire, atunci nu se vor mai vedea trântorii bucurându-se de fructul laboarei altuia. Au doar' n'a dîs Domnul prin vocea petelui? „Avut-am asemenea în oroare toată lucrarea, întru care cu sudori m'am aplicat sub soare dacă a căutat să las fructul la alt om ce mă va moșteni.“

„Căci un om lucrează cu înțelepciune, cu sciință și cu industrie și va lăsa tot ce a produs și agonisit la un om ce n'a lucrat... Și cine scie de va fi înțelept sau nebul?“

„Deci eacă o vanitate și o mare durere a sufletului!“¹⁾

— Și voi știți, adause Petru, că înțelepciunea lui Solomon fiul lui David este așa de sfântă, ca și dreptatea. El încheie prin urmare, că acela ce n'a lucrat, nu se cuvine a se bucura de lucrarea altuia.

— Însă dacă am copii? strigă unul; dacă lipsindu-mă de somn și de jumătate din

pâinea mea de toate zilele, prin economie și punerea deoparte ajung a aduna ceva pentru dinșii ce, firesc, nu simt, nu cunosc căte am suferit eu până să adun, ca să le pot lăsa acele; este oare nedrept de a le lăsa averea mea?

— O pentru D-șeu! strigă Petru; cine vă vorbește despre starea de acum a lumii și a lucrătorilor? Cine vă vorbește de timpurile de astăzi, când cel avut stoarce pe cel scăpăt, când domnul dispune ca de un lucru de sclavul seu? În timp de tempestate și crivețe fiecare își face cum poate un adăpost pentru sine și pentru ai sei; și este foarte cu dreptul...

Însă când vor veni timpurile promise de profeți, acele timpuri divine, când un soare (numit dreptatea), un soare binefăcător va străluci neîncetat, când nu vor mai fi tempestăți și crivețe (nedreptățile de astăzi ce mătură și cenușea din cămin); când nascerea fecăruia prunc va fi salutată prin cântări de bucurie, ca o binefacere a lui D-șeu; când mama nu va mai concepe în lacrimile sclăvei și miseriei; când mama nu va mai plânge, că a născut în lume un sclav sau un cerșitor. Astăzi omul se concepe în lacrimii, și moare earși în lacrimi, unde atunci în bucurie fi va fi conceput, cu voe bună va trăi, și moartea îi va fi fără durere pentru cei-ce lasă după sine. Astăzi lucrul este împilător și dureros, pentru-că fructele lui le ia altul; atunci va fi o mulțumire și va apropiia pe om de Creatorul a toate. Multe și copioase vor fi fructele

pământului *promis*... de D-șeu; fiecare asigurat în pace pentru viitorul copiilor sei, nu va mai avea a se sfărîma cu inima spre a grămădi, a face jumătate din pâinea sa, a se rupe sub greutatea laboarei și trebi sale preste măsură... Nu, când va veni aci jos, după rugarea învătărilor nostru, împărăția lui D-șeu, care e a dreptății, fiecare va lucra pentru toți și fiecare se va bucura de lucrul tuturor.

— Unde acum, dîse meseriașul ce se plînsese de nedreptatea lucrătorului Iona, toți lucrează numai pentru câțiva, și acești câțiva nu lucrează pentru nimeni și se bucură de lucrul tuturor.

— Însă pentru unii ca acestia învătătorul nostru din Nazaret a dîs: „Fiul omului va trimite agenții sei, care vor aduna înaintea lui toate limbile și-i va despărți pe dinșii unul de altul, precum păstorul desparte caprele dintre oi; — și va dăce celor răi (celor ce trăiesc din sudoarea altuia): Duceți-vă dela mine, blăstămătorilor, în focul etern, unde sunt plângerea și grîntarea dinților.“²⁾

— Și foarte cu dreptul va fi, dîse Oliba curtesana; au nu sunt acestia ce ne silesc a ne vinde corpul spre a scăpa de grîntarea dinților ce aduce foamea?

— Nu sunt ei ce silesc bieteile mame a specula cu copiii lor, ca să nu-i vadă murind de foame și de miserie? Dîse o altă curtesană.

²⁾ Mateiu cap XXV. v. 31, 32 și 41.

— Oh! când va veni dar' ziua dreptății?...

— Vine, se apropie, răspunse Petru cu o voce răsunătoare; căci răul, nedreptatea, violența sunt pretutindeni, nu numai aci în Iudea, ci în lumea întreagă, care astăzi e lumea romană... O! relele, suferințele în Israel nu sînt nimic prelîngă cele-ce împilă celelate popoare!... Tot pământul lamentează și sîngeră și subîntreine jug al crușimii, desfrînării și răpîirii romane. Dala o margine la alta, din Syria până în Galia împilată nu se mai aude decât sunetul fearel și gemetele sclavilor striviți sub lucrul neomenos: svînturați între svînturați, asudă sânge prin toți porii!... Mai de plîns decât fiara pădurei ce moare în viziuna sa, sau decât vita de laboare ce moare în staulul seu, acești sclavi sînt chinuți, sînt ucîși, sînt dați după plăcerea sau capriul domnilor la fiarelor sîlbatiche!!! Popoare generoase ca Grecii și ca Galii, de se încearcă a-și rumpe catenele, Romanul îi înecă în sângele lor, sau ce e și mai rău, în corupția lor... Adevăr dîc vouă, în numele lui Isus din Nazaret, că răul a ajuns la culme; și starea aceasta nu mai poate duce mult.

— Nu, nu, strigară mai mulți, starea aceasta nu mai poate duce mult.

— Învătătorul nostru este întristat, urmă Petru. Oh! întristat până la moarte, cugetînd la relele înfiorătoare, la atâtea răsunări, la atâtea și atâtea întoarceri înapoi ce atîția se-

coli de nedreptate au să le amuțe ca pe nisele fiare descatenate asupra pământului... Alaltăieri la Betleem învătătorul ne dăcea aceasta:

„Când veți auzi de războaie și de revoluțiuni, nu vă spăriați: căci aceste se cade să fie întîiu, ci nu va fi îndată capătul.“³⁾

— Ascultați, strigară mai mulți deodată, ascultați!

„Se va vedea“, adause Isus, „se va vedea sculându-se popor preste popor și regat preste regat și oamenii se vor usca de frică și de așteptarea celor-ce vor să vină preste lume, căci virtuțile cerurilor vor fi buclinate...“ Un vuiet surd de înfiorare circula prin mulțime la aceste profeții ale lui Isus din Nazaret, raportate de Petru; și mai mulți strigară deodată.

— Mari semne vor fi pe cer, mari tempestăți au să se spargă.

— Cu atât mai bine! caută să se spargă odată acești de nedreptate, ca să se curețe odată cerul și soarele etern al dreptății să poată lumina!

— Si de vor grînta dinșii aci pe pământ mai nainte de a se duce a grînta în focul etern, acești îmbuibăți fără rărunchi, acești arhieri, acești regi de faraoni, singuri și-au căutat-o, strigă Banania, singuri și-au căutat-o!

³⁾ Luca c. XXI. v. 9.¹⁾ Ecclesiast cap. II., v. 18, 19, 21.

austriac, indică direcția, în care ar trebui să se facă modificarea legilor școlare din anii 1869 și 1883, spre a satisface dorințelor legitime ale bisericii catolice.

Episcopatul cere: 1. Școalele populare publice să se reformeze astfel, ca copiii catolici să le poată de obicei cerceta fără a se mesteca cu copiii de alte confesiuni. 2. Învățătorii dela școalele populare catolice au să se califice în preparandii catolice și trebuie să-și câștige și calificarea pentru instruirea în religie catolică. 3. Cu privilegiul instituirii de învățători la aceste școale, organelor bisericii catolice e a li se acorda înfrigurarea de lipsă pentru a se pute asigura despre activitatea corespunzătoare a celor aplicați. 4. Instrucțiunea în doctrina religioasă trebuie să se extindă și la ceaaltă instrucțiune, planul de învățământ și mijloacele de învățământ sunt a se întocmi astfel, ca totul să steie într'un raport unitar cu caracterul catolic al școlii. 5. Relativ la inspecțiunea școalelor populare și preparandiilor catolice, bisericii catolice trebuie să-și facă cu puțință scutirea și promovrea caracterului confesional. Subscripții reprezentanți ai episcopatului se declară în sfârșit aplecați a se pune în această privință în înțelegere cu factorii competenți.

Enunțarea episcopatului catolic a produs mare senzație între membrii comisiunii și ministrul de instrucțiune Gautsch a răspuns, că după ce declarațiunea aceasta e de un cuprins atât de serios, încât reclamă o examinare amănunțită din partea guvernului, el va face consiliul de miniștri raport și va aștepta hotărârile aceluia. Comisiunea școlară și-a continuat astfel ședințele, care se vor continua numai după ce ministrul va fi în stare de a împărtași răspunsul guvernului.

O depeșă din Viena spune, că enunțarea episcopatului a produs preste tot cea mai mare senzație și aceasta s'a potențat și mai mult prin împregiurarea, că a fost publicată la primul loc în „Wiener Abendpost“. Pretențiunile episcopilor merg în multe privințe mai departe decât proiectul școlar al principelui Lichtenstein. Se crede, că guvernul nu va acorda nici jumătate din aceste pretențiuni. Consultările comisiunii școlare încă se privesc ca întrerupte definitiv. Se vorbește că cardinalul Schönborn va reprezenta pretențiunile episcopatului într-o audiență la Maiestatea Sa în Budapesta.

Din dieta croată.

„Pester Lloyd“ primesce din Agram împărtașirea, că exodul opoziției e foarte este exploatat decătră presa opozițională drept o demonstrațiune politică în contra guvernului. Cereurile guvernamentale nu atribute de altfel acestui exod nici o importanță, ci îl consideră de o încercare ridicolă, de a face să se vorbească despre opoziție, ceea ce apare cu atât mai ridicol, că Brlici numai a doua zi a descoperit, că el trebuie să se simțească ofensat, cu toate că a ascultat cu o atenție încordată la vorbele banului. Se dă, că partidul starcevician perhorresciază deja o procedere comună cu opoziția moderată.

— Așa! Așa!... Prea adevărat, strigară cei mai mulți.

— Oh! urmă Banania; nu e să dăci de astăzi, că profețiile le strigă la urechi: îndreptați-vă, fiți buni, fiți drepti, aveți simțire pentru cei-ce suferă! Uitați-vă mai bine la ceea ce este sub picioarele și la picioarele voastre, decăntă să vă mirați întindechindu-vă ca într-o oglindă în mândria voastră. Ce! Îmbuibați până în gât, ajungeți de a reîmpinge mâncările cele plăcute și cădeți înecați de vin lungă cupele voastre pline preste margini! Apoi veți întrebați: pune-voiu astăzi vestimentul de ermin cusut cu aur sau cel de catifea cusut cu argint? Ear' aproapei vostru îi clănțanesc dinții de frig sub sdrențelul ce le ia ventul; nu poate sventuraturul gusta nici din sfărmiturile voastre; l-ați bate și l-ați huidui mai rău decât pe un câne, de l-ar împinge foamea a veni să lingă blidele dela ospețele voastre!... Pe rărușchii lui Ieremia! Ba încă prea mult au ținut timpurile aceste.

— Mult, mult, strigară unul după altul, mult au ținut timpurile aceste. Suferie bietul om, suferie și ear' mai suferie; însă suferința are și ea capătul seu. Paciența caută și ea a sta odată cum stă și boul de sarcina mare și de laboarea cea lungă.

— Ba nu dăci bine! Boul, și cel mai trăgător și blând, caută până în fine a se în-oarce asupra boldului ce-l împinge.

Nouă nu ni-se pare tocmai ridicolă atitudinea opoziției croate. Hotărîrea ei unanimă, de a se prezenta în fiecare ședință și apoi de a părăsi în corpore sala imediat după cetirea protocolului, e o procedere, care va trebui să pună pe gânduri pe toți patrioții croai adevărați. Perciunații dela „Pester Lloyd“ și simbrășii lor din Agram reduc, se înțelege, ori-ce procedere mai serioasă a opoziției la ridicolositate. Asta li-meseria și așa o reclamă interesele lor.

Conferența din Berlin.

Despre conferența ce se va ține în Berlin pentru scutirea lucrătorilor se scrie, că ea va ține cam patrușprezece zile. Punctul de gravitațiune al consultărilor ei nu va culmina în ședințele plenare, ci în comisiunile speciale ce vor avea să se formeze imediat. La dorința Franciei, de a ține conferența cu o lună mai târziu, s'a răspuns din partea Germaniei, că ea pune un preț pe începerea imediată a conferenței, deoarece-ce la 15 Aprilie se înfruntesc dieta imperială, căreia trebuie să se prezenteze legile de reformă socială hotărâte de conferență. Înainte de a se încheia lucrările conferenței, dieta imperială nu va primi nici un proiect.

Crisa de cabinet în Germania.

Cestiunea repășirii deservite a cancelarului imperiului se menține la ordinea zilei decătră oficiosele germane. „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“, care a tăcut un timp oare-care, aduce acum aproape în fiecare număr notițe în această privință. Diarul din cestiune crede, că o înțelegere între centru și conservatori la nici o întemplantare nu e exclusă și ofere de sigur mai puține greutăți, decât o înțelegere între conservatori și între partidul progresist, mai ales după ce liberalii se vor fi apropiat de social-democrați.

Afacerea cretensă.

Din Atena se telegrafează, că refugiații cretensi desvoaltă o agitație viuă. Comitetele ce s'au fost format pentru spriginirea lor au hotărât a-i prevedea cu puci și munițiune, pentru a le ușura intrarea în Creta. Se afirmă, că Grecia nu dă nici un sprigin' oficial refugiaților, dar' ea nu dispune de mijloace, pentru de a pute împedea inițiativa persoanelor particulare. Dealtfel Grecia își va păstra libertatea ei de acțiune în această afacere.

Crisa ministerială.

Deși formal crisa ministerială este terminată, totuși ea există încă și, după indiciile mai nou, se agravează chiar.

Fasa ei cea mai nouă este, că în mijlocul partidului guvernamental s'au ivit divergențe de păreri și desbinări chiar, sub a căror presiune contele Iuliu Szapary n'a putut compune lista ministerială după cum avea de gând, ci mai mult „der Noth gehorchend, nicht dem eignen Triebe“.

Astfel se dăce, că intenția noului premier ar fi fost să țină în cabinet pe toți foștii miniștri afară de Tisza. Garda mamelucilor mai intimi ai lui Tisza, care produe desbinările în tabăra guvernamentală, au cerut sacrificarea

contelui Teleki și ministrul-președinte a trebuit să se supună. După aceea a fost oferit ministrul de interne contelui Iosif Zichy, despre care se dăce, că a fost pousat de vechii deak-isti, acesta n'a voit însă nici-decum să intre în cabinet. Retragerea lui Teleki aduce după sine și retragerea secretarului de stat Tibád, așa că în guvern nu mai rămâne decât ministrul Szilágyi, ca unicul susținător al administrațiunii de stat.

Lui „N. Fr. Pr.“ i-se telegrafează, că și președintele casei magnaților, bar. Vay, are de gând să se retragă și că crisa va avea după toată probabilitatea și alte urmări.

Toate aceste sunt mai mult sau mai puțin semne de descompunere, care arată înverderat, că cu retragerea personală a dlui Coloman Tisza nu s'a terminat crisa, ci așa dăcend s'a început numai.

Despre starea desolată a partidului guvernamental ne dă o dovadă eclatantă decursul unei conferențe a câtorva deputați guvernamentali, care s'a ținut zilele trecute în locuința deputatului Beniczky.

Într'această conferență, presidiată de bar. Ioan Kemény, s'au enunțat următoarele lucruri, pe care le extragem din „Pester Lloyd“:

Beniczky declară, că s'a convocat această conferență, pentru-că și alte grupuri de deputați guvernamentali țin conferențe private. De aceea au fost convocați la această conferență numai 30 de deputați cu scopul, ca să se sfătuească ce are să facă partidul în viitor și ce este de făcut pentru a evita, ca membrii partidului să mai iee în diferite grupuri diferite hotărâri.

Fr. Neppel declară, că conducerea partidului i-se cuvine ministrului-președinte și până când nu se rostosească aceasta, partidul n'are să facă nici o declarațiune.

Ioan Asboth face un panegiric lui Tisza, dar' declară, că scriile răspândite, că Tisza va fi și după retragere conducătorul partidului, nu sunt exacte, după-ce conducătorul partidului poate fi numai acela, care este și conducătorul parlamentului și al guvernului. Nici aceea nu poate fi exact, că Tisza voește să se facă conducătorul unei fracțiuni, după-ce dela el a depins să rămână conducătorul majorității întregi, a cărei încredere o are. Și el este de părere, că înainte de a se rosti guvernul, partidul n'are trebuință să facă nici o declarațiune. Ear' dacă este să se rostosească cineva un adio fostului ministru-președinte și să bineventeze noul guvern, acel cineva trebuie să aibă un mandat dela partid, căci la din contră nu poate vorbi în numele partidului.

Fr. Chorin constată, că partidul în timpul din urmă prea des a renunțat la dreptul de a ingera ca factor de sine stătător desvoltarea evenimentelor, ear' urmările rele se vedă acum. Partidul trebuie însă să evite și celalalt extrem, adică n'are să observe o atitudine, care ar vătămă noul guvern și i-ar paralisa activitatea. În fine acest vorbitor constată, că în alocuțiunea de adio ce se va rosti dlui Tisza trebuie evitat ori-șice an ofensa guvernului cel nou și că în numele partidului să nu vorbească nimenea, dacă n'a fost anume încredințat de partid.

Iuliu Miklos încă e de părere, că deocamdată n'are partidul trebuință să facă nici un fel de declarațiune și dăce, că nimic nu poate strica partidului mai mult decât conferențele, care se țin când iei, când colo, ceea ce împedea partidul să-și exprime voința în cestiunile dela ordinea zilei.

În același sens au mai vorbit și deputații Vojnics și Perlaky, ear' Alexandru Dárday a declarat fără înecungur, că trebuie luate măsuri, ca să nu se formeze fracțiuni, care iau conducerea și fără discuțiune prealabilă surprind partidul cu *faits accomplis*.

Pe urmă această conferență a luat hotărîrea publicată între telegramele noastre de ieri, că partidul nu află necesar a face nici o declarație de program înainte de a se fi declarat noul guvern cu privire la direcția politică ce voește să urmărească, mai departe, că enunțăriuni în numele partidului numai din ordinul lui și pe baza hotărîrilor lui se pot face.

Această luptă defensivă a guvernamentului contra guvernamentului, după-cum se vede, este îndreptată contra gardei lui Tisza (Ivánka, Csernátóni, Falk, Jókai etc.), care fac greutăți atât guvernului Szapary, cât și partidului.

În sfârșit fie cum va fi, la tot cazul sunt o mulțime semnele, din care se vede, că „este ceva putred în Danemarca“ și că retragerea lui Tisza a fost numai începutul unor schimbări politice, ale căror dimensiuni nu se pot încă prevedea.

Despre situația din partidul chemat să susțină noul guvern dă Budapester Tagblatt unele deslușiri, care sunt foarte concludente, chiar de ar fi numai pe jumătate exacte.

Indispoziția a fost mare în partidul liberal, — dăce numitul dă, — pentru-că a fost lăsat cu deservire în necunoștința lucrurilor, care se pregătesc. Ear' când și din nominarea noului ministru-președinte s'a făcut monopol pentru unii, indispoziția s'a potențat. Retragerea lui Tisza a fost pentru partid o surprindere și asemenea și venirea contelui Szapary. Partidul este supărat pe contele Szapary, că chiar și la compunerea cabinetului s'a sfătuit numai cu Tisza și intimii lui, ignorând partidul.

La dorința lui Tisza a fost sacrificat contele Teleki, pe care toți ceilalți miniștri l-au susținut și care se bucură de multe simpatii și are mulți aderenți în partid.

Căderea lui Teleki este considerată ca un semn de slăbiciune a lui Szapary. Deodată cu Teleki s'a retras și secretarul de stat Tibád, ear' intimii lui Tisza se silesc a-l face secretar de stat pe Stefan Tisza, fiul fostului ministru-președinte.

O parte mare din guvernamentali nu sunt mulțumiți cu rămânerea lui Fejérváry în minister, deoarece-ce îl consideră ca pe un dușman al parlamentarismului. Asemenea mulți nu sunt mulțumiți cu chemarea contelui A. Bethlen, despre care nu se poate ști, pe baza căror merite a intrat în cabinet, mai ales că nici n'a aparținut parlamentului. Din toate aceste rezultă, că situația este foarte încurcată în partidul guvernamental și că neapărat se vor întempla scisiuni într'însul.

Prelungă aceste mai vine și „Magyar Állam“ cu scirea, că mai mulți membri de frunte din casa magnaților au inițiat o mișcare, al cărei scop este crearea unui partid catolic, care se va compune din deputații clerici și din mai mulți deputați mireni, luați în cea mai mare parte din actualul partid guvernamental și în parte din opoziția moderată.

Un apendice interesant la crisa ministerială vine din Rusia. „Novoje Vremia“ dedică retragerii dlui Tisza un articol lung și foarte simpatice pentru fostul ministru-președinte, în care sunt laudate cu deosebire sentimentele lui naționale, care s'au revoltat contra împregiurării, ca Ludovic Kossuth să fie lipsit de dreptul de cetățean. Altă foaie rusească, „Grajdanin“, spune, că demisiunea lui Tisza are importanță numai pentru afacerile interne ale Ungariei, dar' nu va influența întru nimic relațiile dintre Austria și Ungaria. Pozițiunea Ungariei în legătură cu Austria este pentru cea dintâi mai favorabilă, ca-și-când ar fi independentă. Ungaria este cu deservire de sine stătătoare, are ingerență în politica externă și dinastia îi este foarte binevoitoare. Numita foaie sperează, că prin căderea lui Tisza se vor începe raporturi mai normale între guvernul Ungariei și popoarele ei slave.

Din Bucovina.

(Urmare.)

Din cuprinsul apologiei prezente și al adnexelor sale, al căror cetire și studiere o recomandăm cu înțelegere tuturor confracților și conlucrătorilor Nostri în via Domnului, se arată, cât de serioasă este și în prezent starea sfintei noastre biserici și cât de încordată și înțeleaptă trebuie să fie activitatea tuturor organelor bisericesci, spre a pute conduce și scăpa nevătămăta corăbioara noastră printre Scilele și Charibdele împregiurărilor actuale, ale căror delăturare nu depinde dela Noi.

Între astfel de împregiurări răsare primul postulat categoric și nedisputabil cătră toți membrii clerului dela archiepiscop până la cooperarii parochiali, precum și cătră toate celelalte organe bisericesci, ca priveghiând cu neadormire și urmărind neabătut cele-ce se petrec în țeară pe terenurile confesionale, să le tragă în cumpănire din punctul de vedere al intereselor deobște ale bisericii noastre ortodoxe și nici-decum numai din punctul de vedere al pozițiunii sale personale; pentru-că reflectând fiecare dintre noi exclusiv sau și numai cu preferință la întărirea și îndemănările pozițiunii sale și măgulindu-se fiecare dintre noi cu gândul, că împreună cu prosperarea sa personală vor prospera și interesele generale bisericesci, soarta sfintei noastre biserici va deveni precarie și ea însași va rămâne asemenea unei veduve lipsite de brațe de apărare și înhobotată în vâul de amărăciune și durere.

Alt postulat asemenea de categoric și neapărat este înțelegerea comună despre interesele cardinale ale bisericii și despre mijloacele corespunzătoare spre întipinirea de scăderi și daune, precum și spre întărirea și desvoltarea religioasă, moralității și vieții bisericesci în popor, care sunt garanția cea mai bună pentru conservarea bisericii în întregitatea sa.

Până-ce, după-cum, etim la faptele apostolice, erau creștinii „un suflet și o inimă“, trnmele cuvântătoare ale creștinătății creșeau

și se înmulțiau de minune; și până când conducătorii și păstori turmelor credincioase, adunându-se în sinoade locale și generale, se înțelegeau despre interesele bisericesci și în puterea înțelegerii comune și a conlucselor sinodale procedau în administrarea afacerilor bisericesci, biserica lui Christos prospera și se întăria pretutindenea.

Recunoscând puterea morală a înțelegerii comune în spiritul sinodalității evanghelice, am stăruit Noi și în pozițiunile Noastre de mai înainte, eară mai cu seamă în pozițiunea de archiepiscop, pentru vivificarea spiritului de sinodalitate și (re)activarea instituțiilor sinodale în archiepiscopie și în provincia Noastră metropolitană. Dacă dorințele și niștințele aceste și până astăzi încă nu le vedem preste tot realizate, nu ne împedea nimeni, de a ne folosi de instituțiile sinodale actuale, bună-oară de epitropiile parohiale, conferențele protopresbiterale și consistorii înmulțite, precum și de consultări ocazionale păstorești despre afacerile bisericesci, pe care le recomandăm cu înțelegere, pentru-că făcându-și fiecare croeala de procedere în oficiul seu păstoresc fără de o înțelegere comună cu confracții sei, vor apăre prea adese abateri, care fiind spre sminteală și poporenilor, nu vor ave acel succes binecuvântat, care s'ar pute produce pe urma unei înțelegeri comune.

Înțelegerea comună sau consensul comun despre modul de procedere în afacerile noastre bisericesci este cu atât mai virtos neapărat de trebuință, deoarece-ce dela ea depinde și o conlucrare armonică și salutară în via Domnului, care este al treilea postulat categoric.

În reprezentanțele comunităților seculare autonome, unde se discută și se tractează despre afaceri seculare, fie aceste de natură politică, socială, economică, culturală sau de ori-care altă natură, se formează partide, care pot avea reson, cu toate-că prea adese se combat unele pe altele cu vehemență în dauna binelui deobște. A imita acea formă de partide pe terenul bisericesc nu este cu cale, pentru-că contrație principiului de unitate, care este un postulat cardinal în biserica lui Christos, și postulatului de pace și amoare evanghelică, recomandată de Christos apostolilor și prin acestia urmașilor lor. Formarea de partide nu are aici nici motiv rațional, pentru-că servitori bisericesci de toate gradele ierarhice, fiind chemați a se dedica numai și numai intereselor sfinte ale bisericii, nu pot ave cuvânt de a urmări interese particulare. Legile creștinătății sunt pozitiv definite și nemutabile, și organelor bisericesci le rămâne numai cât de a conforma lor și în această conformitate a coopera împreună întru împlinirea chemării lor. Via Domnului, adică biserica, nu este a noastră, ci a stăpânului Christos, eară noi, cei-ce sîntem puși de a o lucra, nu avem a ne certa pentru buciunii și vițele de vie, ci a lucra împreună cu priinți, ca să sporească creșterea și roadele spre a pute la timpul seu auți fiecarele dintre noi cuvintele stăpânului Christos: „Bine, slugă bună și credincioasă, întră întru bucuria Domnului tău“. Tot așa și turmele cuvântătoare, pe care le pascem, nu sunt ale noastre, ci ale lui Christos, pentru aceea nu avem cuvânt de a ne certa pentru dînele, ci după cuvintele apostolului, „se le păstoriți cu purtare de grije, nu cu silă și arbitrar, ci după Dmneșeu, nu pentru agonisită urită, ci cu osărdie, și nici ca cum am stăpâni preste cale, ci pildă făcându-ne turmelor“.

(Va urma.)

CRONICA.

Dela Curte. Maiestatea Sa Împărăteasa-Regină, care mîne va părăsi Budapesta, după o petrecere de două luni în Wiesbaden, se va duce la Baden-Baden. Reinortocându-se, Maiestatea Sa va face o vizită în Possenhofen și apoi va petrece timp mai îndelungat în Ischl și în Gastein, unde va veni și Maiestatea Sa Monarchul.

Decentralisarea tabelor reg. Cu privire la decentralisarea tabelor reg. „Pesti Hirap“ și după el mai multe diare au fost împărtașit, că ministrul de justiție Szilágyi numai după Pasci are de gând să prezenteze dietei proiectul despre decentralisare. „Nemzet“ este autorizat a declara, că scirea aceasta e eronată în toate privințele, pentru-că ministrul Szilágyi nu are deloc intenția, de a amâna prezentarea acestui proiect preste timpul ce se recere pentru pregătirea lui.

Castelul din Hunedoara. Din „Nemzet“ aflăm, că lucrările pentru restaurarea castelului din Hunedoara, pe care în anul trecut le-a fost condus arhitectul decedat contele Anton Rhuen, în anul acesta se vor continua cu o activitate potențată.

Generalul de artilerie baron Koller, care a fost bolnav de moarte, se află pe calea de însănătoșare.

Post vacant de medic cercual în Avrig. Din Racovița ni-se scrie: Vădend, că dintre inteligența cercului sanitar al Avrigului, care consistă din patru comune române și una saso-română, după moartea stimatului și neuitatului nostru medic cercual Ilie Stănilă

(*) Luca cap 18 și 19; — și Isaia.

„ARDELEANA“

Institut de credit și de economii, societate pe acții în Orăștie.

Contul bilanțului:

Active:		Passive:	
fl.	cr.	fl.	cr.
Cassa în numerar	14503 54	Capital social:	75000 —
Cambii de bancă escomptate	223714 93	1500 acții à fl. 50	12299 16
Împrumuturi pe ipotece	49708 25	Fondul de rezervă	1060 —
Împrumuturi pe cambii cu acoperire	88890 50	Fondul pentru ajutorarea funcționarilor	246258 51
Împrumuturi pe obligațiuni cu cavenți	25285 —	Depuneri pentru fructificare	49176 —
Împrumuturi pe efecte publice	305 50	Cambii de bancă reescomptate	40 —
Mobilier	794 fl. 82 cr.	Dividende neridicate	4728 09
după amortis. de 10%	79 „ 48 „	Interese anticipate pro 1890	2148 98
Diverse conturi debitoare	734 87	Diverse conturi creditoare	18147 19
	403857 93	Profit curat	403857 93

Orăștie, la 31 Decembrie 1889 st. n.

Ioșif de Orbonaș m. p.,
membru al direcțiunii.Ioan Mihaie m. p.,
membru al direcțiuniiDr. Ioan Mihai m. p.,
director executiv.Aurel Popovici-Barcianu m. p.,
comptabil.

Subsemnatul comitet am examinat bilanțul present, și confruntându-l cu registrele principale și auxiliare ale societății ținute în bună regulă, l-am găsit în consonanță cu aceleași și exact.

Orăștie, la 10 Martie 1890 st. n.

[872] 1—1

Comitetul de supraveghiere:

Laurian Bercean m. p. Nicolau Popoviciu m. p. Dr. Stefan Erdélyi m. p.

Cinci până la 10 fl. pe zi

și poate câștiga fiecare fără capital și fără risc prin vînderea pe rate de losuri admise de lege.

Oferte a se adresa la [859] 2—3

cassa de bancă:

LUDWIG PILTZER & Comp.
Budapesta, Christofplatz 6.**O domnișoară**

Germană,

din casă bună, perfectă în cusut și în alte lucruri femeiești, caută loc ca ajutoare lungă o gospodină, sau ca bonnă lungă un copil.

Informațiuni dă administrația acestei foi. [871] 1—3

Nr. 393/1890.

[876] 3—3

Publicațiune.

Din partea subsemnatului oficiu orfanal se va vinde pe calea licitațiunii, prelîngă solvire în bani gata și nu sub prețul extimării, lăsamîntul după decedata veduvă de profesor gimnasial de stat Maria Mezey născ. Witek, consistător din vestminte, rufe, rufe de pat, obiecte de casă și de cuhnă, tablouri, un binocel și alte lucruri resortate.

Licitațiunea va avè loc în casa lui Dietrich, strada orfanilor Nr. 16 și se începe în 22 Martie 1890 la 9 oare înainte de ameași.

Aceasta se aduce la cunoștință cu observarea, că cumpărătorul are să iee numai decât în primire obiectele cumpărate și să le transporteze din localul vînderii.

Sibiu, 28 Februarie 1890.

Oficiul orfanal.

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tîndală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fieca a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Nasăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica de Bojena Némcová,** tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prietenul meu Vîntură-Teară.** Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgărcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Rogeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin pîcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1889.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren accelerat	Tren asoclat	Tren omnibus	Tren mixt		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren mixt		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren mixt	Tren de persoane	Tren mixt		Tren mixt			2.05	4.35	
Viena	3.40	8.—	8.—		București	7.35		*4.40		Viena		11.—	3.40	Teiuș	11.24	3.—	1.42	Copsa mică					2.05	4.35
Budapesta	9.20	2.—	3.10	6.10	Predeal	12.50		9.12		Budapesta		7.40	9.30	Alba-Iulia	11.59	3.34	2.32	Șeica mare					2.38	5.05
Szolnok	11.18	4.05	7.22	9.28	Timiș	1.19		9.41		Szolnok		10.42	12.38	Vințul de jos	12.30	4.10		Loameș					3.22	5.46
P. Ladány	12.57	5.46	5.52	11.38	Brașov	1.55		10.17		Arad		3.58	5.36	Șibot	1.01	4.48		Oena					3.4	6.17
Oradea mare	2.22	7.01	8.46	1.51	Feldioara	2.15	4.54		7.07			4.29	6.06	Orăștie	1.32	5.18		Sibiu					4.18	6.40
Vărad-Velenceze	2.30	7.11	9.18	2.11	Apatia	2.47	5.3		7.44			2.37	4.41	Simeria (Piski)	2.08	5.47		Sibiu—Copsa mică						
Fugyi-Vásár hely				2.19	Agostonfalva		6.15		8.09			3.37	5.05	Deva	2.52	6.27		Sibiu					7.35	9.50
Mező-Telegd				2.32	Homorod	3.56	7.31		9.07			4.05	5.17	Braniștea	3.23	6.54		Oena					8.02	10.14
Rév	3.—	7.41	10.21	2.55	Hașfalău		9.09		10.34			4.27	5.38	Ilia	3.55	7.20		Loameș					8.30	10.40
Bratca	3.31	8.16	11.38	3.38	Sighișoara		9.33		10.20				6.05	Bézaava	4.06	7.32		Șeica mare					9.05	11.10
Bucia			12.54	4.23	Elisabetopol	5.28	9.33		11.04				7.20	Gurasada	5.30	8.38		Copsa mică					9.34	11.35
Ciucia	4.24	9.05	1.57	4.49	Mediaș	6.19	11.04		11.34				7.55	Zam	6.27	9.27		Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.						
Huedin	4.52	9.35	3.11	5.31	Copsa mică	6.34	11.24		11.19				8.26	Conop	6.47	9.46		Cucerdea						
Stana			3.40	5.40	Mediasa	6.35	11.39		11.59				8.47	Radna-Lipova	7.28	10.20	5.37	Cheța					3.05	10.20
Aghirș			4.15	6.12	Blaj	7.09	12.30		12.15				9.11	Pauliș	7.43	10.34	6.0	Ludoș					3.35	10.50
Ghirbău			4.36	6.24	Crăciunel		12.45		12.43				9.42	Győrök	7.59	10.50	6.44	M.-Bogat					3.51	11.11
Nădășel			4.55	6.38	Teiuș	7.42	1.13		1.07				9.59	Glogovaț	8.28	11.16	7.27	Cipeu-Iernut					4.06	11.20
Cluj		10.35	5.26	6.56	Aidud	8.05	2.18		2.11				11.—	Arad	8.42	11.30	7.44	Kerel-Sz.-Pál					4.43	11.57
Apahida	6.14	11.02		7.15	Vințul de sus		2.48		2.33				11.29	Szolnok	9.20	12.05		Nireșteu					4.58	12.12
Ghirș	7.28	12.4		7.48	Uioara		2.56		2.40				12.02	Budapesta	2.21	5.10		Oșorheiu					5.21	12.36
Cucerdea	7.52	1.27	10.04	9.13	Cucerdea	8.32	3.14		3.27				12.19	Viena	6.—	8.15		Reghinul-săs.					5.40	12.55
Uioara		1.34	10.12	9.18	Ghirș	9.—	4.01		4.47				9.54		1.40	6.05							6.—	4.58
Vințul de sus		1.42	10.14	9.19	Apahida	10.21	5.28		5.0														7.35	7.—
Aidud	8.21	2.07	10.45	9.29	Cluj	10.41	5.56		5.0															
Teluș	8.38	2.26	12.11	9.34	Nădășel		6.45	5.3	8.—															
Crăciunel		3.11	12.29	9.35	Ghirbău		7.06		8.36															
Blaj	9.18	3.24	12.29	9.36	Aghirș		7.22		9.02															
Mediasa		3.54	1.10	9.37	Stana		7.37	6.11	9.32															
Copsa mică	9.36	4.09	1.30	9.38	Huedin	11.54	8.2	6.43	10.11															
Mediaș	10.08	4.39	2.14	9.39	Ciucia	12.24	9.04	7.12	12.16															
Elisabetopol	10.32	5.11	3.35	9.40	Bucia		9.20		12.50															
Sighișoara	11.07	5.45	4.07	9.41	Bratca		9.37		1.19															
Hașfalău		6.12	5.54	9.42	Rév		9.56	7.51	2.—															
Homorod	12.31	7.32	6.35	9.43	Mező-Telegd		1.29	10.20	8.17															
Agostonfalva		8.17	6.35	9.44	Fugyi Vársárhely		10.47		3.36															
Apatia	1.20	8.37	7.15	9.45	Vărad-Velenceze		10.57		3.52															
Feldioara	1.40	9.06	8.3				1.54	11.04	8.42															
Brașov	2.14	9.45			Oradea-mare		2.04	11.19	8.47															
Timiș	2.34		*5.3		P. Ladány		3.20	1.19	10.08															
Predeal	3.17		6.15		Szolnok		5.—	3.31	11.51															
București	3.49		6.47		Budapesta		7.15	6.30	1.55															
	9.30		11.50		Viena		1.40	1.44	7.15															
*) Circulează numai până în 15 Noembrie c. n.																								
Murș-Ludoș—Bistrița					Bistrița—Murș-Ludoș					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren accelerat	Tren asoclat	Tren omnibus	Tren mixt		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren mixt		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren mixt	Tren de persoane	Tren mixt		Tren mixt			2.05	4.35	
Murș-Ludoș			4.30		Bistrița																			
Tagu-Budatelic			7.27		Tagu-Budatelic				6.49															
Bistrița			11.—		Murș-Ludoș				9.25															
Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte																								